هریک از ما هنگامی که وارد مجلس پیامبر صلی الله علیه وسلم می شد، در انتهای مجلس می نشست.

از جابر بن سمره رضی الله عنه روایت است که می گوید: هریک از ما هنگامی که وارد مجلس پیامبر صلی الله علیه وسلم می شد، در انتهای مجلس می نشست.

[صحیح لغیره است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث بیانگر ادب صحابه رضی الله عنهم در مجلس رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد؛ چنانکه هرگاه یکی از آنها به مجلس ایشان وارد می شد همان جایی می نشست که مجلس تمام می شد؛ فرقی نمی کرد در بالای مجلس باشد یا پایین آن؛ بنابراین چون انسان وارد گروهی می شود که نشسته اند، همان جایی بنشیند که مجلس تمام می شود و برای نشستن در بالای مجلس تلاش نکند مگر اینکه کسی او را به جای خود ترجیح دهد یا اینکه جایی در بالای مجلس برای او در نظر گرفته شود که در این صورت ایرادی ندارد. اما اینکه دیگران را به زحمت بیندازد و عملا به دیگران چنین وانمود کند که راه را باز کنید که من در بالای مجلس بنشینم، این بر خلاف راه و روش نبوی و عملکرد صحابه بوده و بلکه بر مقداری کبر و غرور و خودبینی انسان دلالت می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3253